

Dr hab. inż. Ireneusz Wyczałek, prof. PP

Ireneusz Wyczałek urodził się w 1954 r. w Poznaniu. W latach 1960-1968 uczęszczał do szkoły podstawowej, a w latach 1968-1974 do Technikum Geodezyjno-Drogowego w Poznaniu.

W latach 1974-1979 studiował geodezję i kartografię na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, specjalność: fotogrametria i kartografia. W latach 1979-1980 był słuchaczem studium podyplomowego z matematycznych podstaw niezawodności na Politechnice Poznańskiej, w latach 1981-1983 – studium podyplomowego z fotogrametrii inżynierskiej na Wydziale Geodezji Górniczej AGH, a w latach 1999-2001 – studium podyplomowego z planowania przestrzennego na Wydziale Architektury na Politechnice Poznańskiej.

Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1991 r. na Wydziale Geodezji Górniczej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie na podstawie dysertacji „Wykorzystanie przystawek zwierciadlanych w fotogrametrycznych pomiarach przemieszczeń małych obiektów” napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Andrzeja Majdego. Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych uzyskał w 2012 r. na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej na podstawie rozprawy „Kartograficzne automaty komórkowe jako narzędzie modelowania i symulacji zjawisk przestrzennych w zagadnieniach decyzyjnych”.

Ireneusz Wyczałek został zatrudniony na Politechnice Poznańskiej w Instytucie Inżynierii Lądowej i Pracowni Geodezji w 1979 r. W latach 2008-2020 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Inżynierii Lądowej PP. W latach 1998-2004 oraz 2008-2020 był członkiem Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej, a w latach 2005-2008 również członkiem Senatu Politechniki Poznańskiej. Od 2012 r. jest kierownikiem Zakładu (obecnie Pracowni) Geodezji w Instytucie Inżynierii Lądowej.

W zakresie zainteresowań naukowych Ireneusza Wyczałka znajduje się geodezja i kartografia, a także fotogrametria, teledetekcja oraz GNSS.

Jest autorem 65 publikacji, m.in.:

- P. Olaszek, I. Wyczałek, D. Sala, M. Kokot, A. Świercz, „Monitoring of the Static and Dynamic Displacements of Railway Bridges with the Use of Inertial Sensors”, *Sensors* 2020, 10, 27-67.
- L. Yankiv-Vitkovska, B. Peresunko, I. Wyczałek, J. Papis, „Site selection for solar power plant in Zaporizhia City (Ukraine)”, *Geodesy and Cartography* 2020, vol. 69, no. 1, 97-116.
- I. Wyczałek, „The map as a part of mixed reality in the implementation of construction projects in BIM technology”, *Archiwum Instytutu Inżynierii Lądowej PP* 2018, nr 27, 157-169.
- I. Wyczałek, M. Wyczałek, „The potential of photogrammetric method of measurement dynamic displacements of flexible bridges”, *Archiwum Instytutu Inżynierii Lądowej PP* 2017, nr 23, 333-345.

Od 2019 r. jest promotorem rozprawy doktorskiej realizowanej przez mgr inż. Joannę Papis na PP. Wcześniej był opiekunem naukowym mgr inż. Joanny Papis oraz mgr. Michała Wyczałka (od 2019 r. ma wszczęty przewód na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu).

Ireneusz Wyczałek współpracuje z różnymi jednostkami badawczo-dydaktycznymi w kraju i za granicą, w tym m.in. z Instytutem Geodezji i Kartografii, Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu, Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz z University of Patras w Grecji. Jego współpraca z przemysłem dotyczyła m.in. wykonywania pomiarów atestacyjnych dalmierzy elektromagnetycznych, wdrażania do produkcji geodezyjnej techniki GPS/RTK (dla firmy Geo-Sat Łucjan Głowacki) oraz wykonywania licznych pomiarów kontrolnych obiektów budowlanych, m.in. dla Ronson Development, VEOLIA czy GDDKiA.

W 2024 przeszedł na emeryturę.